

Λέγεται ότι οί μικροί Ἰάπωνες δὲν κλαίουσι ποτὲ ἢ ὀρθότερον σπαρίως· καὶ τῷ ὄντι μεταξύ χιλιάδων παιδῶν οὐδὲ συνήντησα ἕνα μόνον εἶδον κλαίοντα· εἶναι δύσκολον νὰ εὕρῃ τις παιδικὸν γένος ἰσχυρότερον, ὑπομονητικώτερον καὶ χαριέστερον· ἢ σπουδὴ των τοὺς καθιστᾷ θαρράλεους καὶ ὑγιεῖς. Ποτὲ δὲν ἀφίνουσι τὰ μικρά των εἰς τὴν οἰκίαν αἱ Ἰαπωνίδες μητέρες ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν μεγαλύτερων των ἀδελφῶν, ὡς τοῦτο πολλάκις συμβαίνει παρ' ἡμῖν, πάντοτε συνοδεύουσι ταῦτα τὰς μητέρας των, αἵτινες τὰ φέρουσιν ἐπὶ τῶν ῥάχεων των. Εὐθὺς ὅπου τὰ παιδιὰ εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ περιπατῶσι μόνα των, διάγουσι τὴν ζωὴν των ἔκτοτε

κατασκευάζοντα μικρολογήματα ἐκ πηλοῦ πάντοτε εἰδῶν καὶ ὑφούσι τὰ εὐθὺμα πρόσωπα των πρὸς τοὺς διαβάτας διὰ τοῦ χαρίεντος «Ὁχίο, Ὁχίο πιέτραι τέμπο». «Καλὴμέρα, καλὴμέρα, ρίψατέ μας κανὲν νόμισμα».

Οἱ Ἰάπωνες παιδὲς ἀγαπῶσι πολὺ τὰς διηγήσεις· διὰ τοῦτο δὲ πολλάκις βλέπει τις καθ' ὁδὸν ἀπειρήτους ὁμάδας τοιοῦτων· περὶ γερόντων τινῶν, οἵτινες εὐρίσκουσι μεγάλην διασκέδασιν διηγούμενοι εἰς τοὺς νέους ἀνέκδοτα λίαν συγκινητικὰ καὶ ἑκτακτά. Πλῆθος συνηθειῶν καὶ παιδικῶν ἀθυρμάτῶν εἶναι καθ' ὅλα ὅμοια πρὸς τινὰ τῶν τῆς Εὐρώπης.

Οὕτως οὐχὶ ἀπαξ εἶδον παῖδα κρατοῦντα μεταξύ τῶν δακτύλων τοῦ κοιλίαν καὶ ψάλλοντα εἰς αὐτὸν λόγους ἀναλόγους τούτων.

Σαλίγκαρε, σαλίγκαρε δείξε μου τὰ κέρατά σου, Ἐξάγαγε τὰ μάτια σου διὰ νὰ ἴδῃς τὸν οὐρανόν, Διότι ὅλα εἶναι μαῦρα ἐν τῇ κατοικίᾳ σου.

Ἐχουσι τὰς ἀμάδας, τοὺς μύλους, τοὺς ἀετούς, τὰς σφαίρας (τόπια), τὰ σφαιρίδια (βώλους) καὶ τέλος ὅλα σχεδὸν τὰ παιγνίδια, ὅσα βλέπει τις ἐν ταῖς διαφόροις τῆς Εὐρώπης πόλεσι.

Η ΒΙΡΔΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ

ὑπὸ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

(Συνέχεια. Ἰδε ἀριθ. 5).

Ἡ πόρῃσε καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη βλέπουσα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κυνὸς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς· ἀλλ' ὅτε παρετήρησε τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κυρίου τοῦ ἀνακαλοῦντος αὐτὸν, ἀπεσύρθη τοῦ παραθύρου. Ἐλεγε δὲ καθ' ἑαυτὴν, «ἡ μὲν κόρη ἔχει τόσον εὐάρεστον φυσιογνωμίαν, ὥστε ἤθελα εὐχαριστηθῇ νὰ γνωρισθῶ μετ' αὐτῆς· ἀρὰ γε θὰ μοι δείξῃ τόσῃν φιλίαν, ὅσην καὶ ὁ κύων αὐτῆς; Ὁ δὲ γέρον φαίνεται ἀνὴρ ἀγαθώτατος!» Ἐν ᾧ λοιπὸν διενεστίτο οὕτως, ἀνεμνήσθη τῶν παρελθόντων συμβάντων αὐτῆς, ὡς ὁ Κύριος Αὐδήλιος, ὅτε τὸ πρῶτον εἶδε τὴν Βιρδῶ· ἀλλ' αἱ ἀναμνήσεις αὐτῆς ἦσαν ἀντίθετοι τῶν ἐκείνου· διότι αὐτὴ ἀνεμνήσθη τῆς τρομερᾶς ἐκείνης νυκτὸς καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν. Ἀνεμνήσθη ὅτι αὐτὴ μετὰ τοῦ θυγατρίου τῆς ἀφῆκεν εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας τὸν σύζυγόν τῆς καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀγγλίαν χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας τῆς, καὶ ὅτι τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεώς των συνέβη ἡ τρικυμία! — Τότε δὲ θέσασα τὸ τέκνον τῆς εἰς ἀσφαλέστατον μέρος τοῦ πλοίου, ὡς ἐνόμιζε, καὶ ἀφῆσασα τὸν κύνα πρὸς φύλαξίν του, ἔδραμεν εἰς τὸν πλοίαρχον, ἵνα μάθῃ ἂν ἦναι ἐλπίς σωτηρίας καὶ τί πρέπει νὰ πράξῃ ὑπὲρ τοῦ τέκνου τῆς· ἐπιστρέψασα δὲ μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα δὲν εὗρεν οὔτε τὸ τέκνον οὔτε τὸν κύνα! Ὅθεν καταληφθεῖσα ὑπὸ λύπης, ἦν οὐδεὶς κάλαμος δύναται νὰ περιγράψῃ, ἔτρεχε σχεδὸν φρενήρης ἀνω καὶ κάτω ζητοῦσα τὸ τέκνον τῆς καὶ ἀναφερούσα πρὸς πάντας τὸ δυστύχημά τῆς! Ἐν τοσοῦτῳ τὸ μὲν παιδίον δὲν εὗρέθη, εὐδεις δὲ παρέσχεν αὐτῇ βοήθειαν, διότι ἕκαστος ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου ἐφρόντιζε μόνον περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν οἰκείων του. Ἡ δὲ δυστυχὴς μήτηρ, ἥτις ἀπόλεσε τὸ τέκνον αὐτῆς, ἐμελλε πρώτη ἀναμφιδόλως νὰ πάθῃ ἐκ τῆς ἀπειλούσης ἀπαντὰς συμφορᾶς! Τί δὲ ἔπρεπε νὰ κάμῃ; νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως καὶ αὐτὴ πνιγῇ; Κατὰ τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς θλίψεως τῆς παρωτρύνθη οὕτω νὰ πράξῃ· ἄλλως τε καὶ ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως ὅτι κατέλιπε τὸ τέκνον τῆς, ἔστω καὶ ἐπὶ ὀλίγας μόνον στιγμὰς καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ, ὡς αὐτὴ ἐνόμιζεν, καθίστα τὴν ζωὴν